ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΣΤ' 5 ΜΑΪΟΥ 1928 ΑΡΙΘ 18

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ ΓΡΑΜΜΑ
ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Αριθ. Πρωτ. 293

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος καὶ Πρόεδρε τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητὲ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργὲ τῆς Ἡμῶν Μετριότητος, Κύριε Χρυσόστομε, τὴν Ὑμετέραν περισπούδαστον Ἡμῖν Μακαριότητα ἐν ἁγίῳ φιλήματι περιπτυσσόμενοι, ἡδέως προσαγορεύομεν.

Ἄδει σήμερον ὁ Οὐρανὸς ἄνω καὶ ἡ Γῆ κάτω ᾄσματα ἐπινίκια, ὅτι ὁ κατελθὼν διὰ τοῦ Σταυροῦ εἰς τὸν Ἅδην Χριστὸς ὁ Κύριος τροπαιοφόρος ἐκ τάφου ἐξαναστὰς ἔλυσε τὰς ὀδύνας τοῦ θανάτου καὶ πᾶσαν ψυχὴν ἐκ τῆς φθορᾶς εἰς τὴν ζωὴν ἀνήγαγεν.

Λαμπαδηφοροῦντες οὖν καὶ Ἡμεῖς ἐκυκλώσαμεν τὸν Ζωοδόχον Τάφον, «ἐν ᾧ Χριστὸς ὡς θνητὸς κατετέθη», καὶ ἐν ὕμνοις εὐχαριστηρίοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς τὴν ὑπέρλαμπρον ταύτην ἑορτὴν τῶν ἑορτῶν καὶ πανήγυριν τῶν πανηγύρεων ἐτελέσαμεν, τὴν δ' ἀναίμακτον θυσίαν τῷ ὑπὲρ τοῦ κόσμου σφαγιασθέντι ἀμώμῳ Ἀμνῷ ἐν κατανύξει προσαγαγόντες περὶ μέσην νύκτα, ἐκτενῶς μὲν ἐδεήθημεν ὑπὲρ τῆς εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, ἀγάπῃ δὲ ἀδελφικῇ ἐμνημονεύσαμεν τοῦ ὀνόματος τῆς Ὑμετέρας περισπουδάστου Μακαριότητος καὶ θερμὰς ὑπὲρ Αὐτῆς καὶ τοῦ Θεόθεν ἐμπεπιστευμένου Αὐτῇ ποιμνίου τὰς δεήσεις προσηνέγκομεν τῷ Ἀναστάντι ἐκ Τάφου Σωτῆρι Χριστῷ.

Καὶ νῦν δ' ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας ἥκομεν ἐξ Ἱερουσαλὴμ τῆς Ἁγίας νοερῶς ἐπισκεψόμενοι τὴν Ὑμετέραν Κορυφὴν καὶ τὸν ἐν Χριστῷ ἀδελφικὸν ἀσπασμὸν Αὐτῇ ἀποδιδόντες, τὸ θεσπέσιον καὶ ἡδύμολπον «*Χριστὸς Ἀνέστη*» γηθοσύνως Αὐτῇ προσφωνοῦμεν, δεόμενοι καὶ αὖθις ἐκ μέσης ψυχῆς τοῦ ἐκ νεκρῶν Ἀναστάντος καὶ ζωὴν αἰώνιον τῷ κόσμῳ δωρησαμένου, χαρίζεσθαι Αὐτὴν τῇ Ἐκκλησίᾳ μακροημερεύουσαν καὶ ἐν πνευματικῇ χαρᾷ τὴν ζωηφόρον Αὐτοῦ Ἀνάστασιν ἑορτάζουσαν ἐπὶ ἔτη ὅ,τι πλεῖστα, τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομοῦσαν καὶ τὴν λογικὴν Αὐτῆς ποίμνην εἰς νομὰς σωτηρίους ποδηγετοῦσαν, εἰς δόξαν τοῦ εὐλογητοῦ ὀνόματος τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ.

Ἐπὶ ταῖς ἐνθέρμοις δὲ ταύταις εὐχαῖς καὶ προσρήσεσιν ἀξιοῦντες παρ' Αὐτῆς ἀδελφικῶς διαβιβασθῆναι τὸν πασχάλιον ἐν Χριστῷ ἀσπασμὸν τοῖς συγκροτοῦσι τὴν περὶ Αὐτὴν Ἁγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον Πανιερωτάτοις Ἀρχιερεῦσι καὶ ἀγαπητοῖς ἀδελφοῖς, πόθῳ ἀδελφικῷ καὶ αὖθις Αὐτὴν περιπτυσσόμεθα ἐν Χριστῷ ἀναστάντι καὶ διατελοῦμεν.

Ἐν Ἁγίᾳ πόλει Ἱερουσαλὴμ ᾳϡκη' Ἀπριλίου β'.

Τῆς περισπουδάστου Ἡμῖν καὶ Σεβασμίας Αὐτῆς Μακαριότητος

Ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς καὶ ὅλως πρόθυμος

† Ὁ Ἱεροσολύμων ΔΑΜΙΑΝΟΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΝΟΙΑ
Β'.
Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΕΥΟΜΕΝΗ

α') *Τὸ Φιλόπτωχον Ταμεῖον.*

Συνεπεῖς πρὸς τὴν ἐπαγγελίαν ἡμῶν («Ἐκκλησία» ἀριθ. 13 σελ. 99—100) νὰ ἐκτυλίξωμεν ἐν ταῖς σελίσι τῆς «Ἐκκλησίας» ὅσον ἐπιτρέπει ὁ χῶρος αὐτῆς τὴν ἔκτασιν τῆς ἔν τε τῇ πρωτευούσῃ καὶ τῇ γείτονι δράσεως τῶν διαφόρων φιλανθρωπικῶν ἱδρυμάτων καὶ θεσμῶν, ἀρχόμεθα ἀπὸ σήμερον τῶν σχετικῶν μελετημάτων μας.

Τὸ θέμα ἡμῶν ἐνδιαφέρει περισσότερον τὴν Ἐκκλησίαν, διότι ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως αὐτῆς ἡ Χριστ. Ἐκκλησία ἰδιαιτέραν ἔλαβε φροντίδα διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἔργων τῆς κοινωνικῆς προνοίας, εἶναι δὲ γνωσταὶ αἱ προσπάθειαι αὐτῆς πρὸς ἀποτελεσματικὴν πρόληψιν ἢ καὶ θεραπείαν τῶν κοινωνικῶν κακῶν ἀπ' αὐτῆς ἔτι τῆς ἀποστολικῆς ἐποχῆς, μέχρις οὗ ὁ τόπος τῆς χριστιανικῆς λατρείας κατέστη καὶ τὸ κέντρον τῆς ἐμπράκτου ἐφαρμογῆς τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης καὶ περὶ τὸν Ναὸν τοῦ Ὑψίστου συνεκεντρώθησαν τὰ παντοειδῆ ἱδρύματα μορφώσεως καὶ φιλανθρωπίας, ἅτινα τὰ πιστὰ τέκνα τῆς Ἐκκλησίας, εἰς τὰ κηρύγματα αὐτῆς ὑπείκοντα, ἵδρυον καὶ ἀφιέ-

ρουν εἰς αὐτήν. Καὶ κατ' αὐτοὺς ἔτι τοὺς σκοτεινοτέρους χρόνους τῆς γενικῆς συμφορᾶς ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἡ κατὰ Ἀνατολὰς πάντοτε ἀπετέλεσε τὸ κέντρον ὄχι μόνον τῆς πίστεως καὶ τῆς εὐσεβείας, ἀλλὰ καὶ τῆς παντοειδοῦς ἐξυπηρετήσεως τῶν δυσπραγούντων τέκνων αὐτῆς ἀπὸ τοῦ ὑποβλητικοῦ σκιόφωτος τοῦ «κρυφοῦ σχολείου» μέχρι τῆς ἱερᾶς ἑκατόμβης τῶν ὑπερμάχων τοῦ δικαίου τῶν καταπιεζομένων «ἐλαχίστων ἀδελφῶν» τοῦ Χριστοῦ.

Εὐτύχημα ὅτι ἡ ἱερὰ παράδοσις συνεχίζεται καὶ μέχρι τῶν ἡμερῶν μας καί, παρὰ τὰς ἀντιξόους περιστάσεις εἰς ἃς πολλάκις εὑρέθη καὶ εὑρίσκεται ἔτι ἡ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία, ὄχι μόνον δὲν παρημέλησε τῆς κοινωνικῆς προνοίας τὰ ἔργα, ἀλλὰ καὶ συστηματοποιεῖ ὁσημέραι καὶ ἐπὶ τὸ πρακτικώτερον κατευθύνει τὰς προσπαθείας αὐτῆς. Ἐν τῇ ἐξετάσει τῶν ὀργανισμῶν κοινωνικῆς προνοίας, ἣν ἐπιχειροῦμεν ἐν τῇ ἀρθρογραφίᾳ ταύτῃ, σπουδαίαν ἀναμφιβόλως κατέχουσι θέσιν τὰ μορφωτικὰ καὶ φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν πληθυνόμενα διαρκῶς καὶ ἐπὶ στερεωτέρων βάσεων διοργανούμενα χάριν εἰς τὴν μέριμναν τοῦ Πρωθιεράρχου τῶν Ἀθηνῶν, ὅστις, γνώστης βαθὺς τῆς Ἱστορίας τῆς Ἐκκλησίας περισσότερον παντὸς ἄλλου ἠδύνατο νὰ ὁραματισθῇ τὴν συνέχισιν τοῦ λαμπροῦ κοινωνικοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ποιμένων της ἐκείνων, οἵτινες ἐγνώριζον νὰ αἴρωσι τὸν σταυρὸν τῆς δυστυχίας τοῦ ποιμνίου αὐτῶν.

Ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τῆς ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ ἁγ. Διονυσίου ἀναρρήσεώς του ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομος πρῶτον αὐτοῦ μέλημα ἔθετο τὴν ὀργάνωσιν τῆς φιλανθρωπίας τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἥτις ἐξυπηρετεῖτο μὲν καὶ μέχρι τότε διὰ τῶν καλουμένων «φιλοπτώχων ταμείων» τῶν ἐνοριῶν, πλὴν δὲν εἶχε γενικευθῇ, οὔτε καὶ εἶχον συντονισθῇ αἱ μεμονωμέναι προσπάθειαι τῶν ἐφημερίων καὶ τῶν ἐνοριακῶν ἐπιτροπῶν. Διὰ τῆς ὑποχρεωτικῆς συστάσεως φιλοπτώχων ταμείων εἰς πάσας τὰς ἐνορίας τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ διὰ τῆς διοργανώσεώς των ὑπὸ τύπον ἐνοριακῶν Σωματείων ἀπαρτιζόντων τὴν ὁμοσπονδίαν τοῦ «Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου» ἐπετεύχθη ὁ ἐπὶ ἑνιαίων βάσεων καὶ ἑνιαίας κατευθύνσεως συντονισμὸς τῆς ἐργασίας, ἡ δὲ κατ' ἔτος περὶ τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων ὀργανουμένη ἀνὰ τὴν περιφέρειαν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς «Ἡμέρα τῶν πτωχῶν» ἀποτελεῖ γενναίαν σταυροφορίαν ὑπομιμνήσκουσαν εἰς τοὺς πιστοὺς τὸ πρὸς τοὺς πάσχοντας χρέος καὶ ἐμφανίζουσαν τὴν Ἐκκλησίαν συνεχίζουσαν τὰς ἀποστολικὰς «λογίας» καὶ ἀποτελοῦσαν πράγματι κέντρον σημαντικῆς ἀρωγῆς μυριάδων πτωχῶν. Πόσον σκόπιμος εἶναι ἡ ὀργάνωσις αὕτη καὶ πόσον σοβαρὰ ἐργασία διεξάγεται δι' αὐτῆς ἀποδεικνύεται σαφῶς ἐκ τῶν ἀριθμῶν τοῦ ἐγγυτέρου ἀπολογισμοῦ τοῦ παρελθόντος ἔτους, Τὰ ἐνοριακὰ φιλόπτωχα ταμεῖα διέθεσαν διὰ τῶν δωρεῶν τῶν φιλανθρώπων—κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος 1927 τὸ ποσὸν δραχ. 1.613.806.95 ὑπὲρ τῶν πτωχῶν, τὸ δὲ Γεν. Φιλόπτωχον Ταμεῖον, ἐκτὸς τοῦ ὅτι σημαντικῶς συνέδραμε τοὺς πρόσφυγας εἰς πᾶσαν στιγμὴν καὶ εἰς ἄλλας σπουδαίας περιπτώσεις διὰ γενναίων ποσῶν ἐβοήθησεν—ὡς π. χ. κατὰ τὴν πυρπόλησιν τοῦ συνοικισμοῦ τοῦ Γηροκομείου Ἀθηνῶν—διέθεσε τὸ ποσὸν 359.856.90, εἰς ἀπόρους γενικῶς, εἰς φιλανθρ. ἱδρύματα καὶ Σωματεῖα, βοηθήματα εἰς πτωχοὺς κατὰ τὰς μεγάλας ἑορτὰς Χριστουγέννων καὶ Πάσχα, εἰς ἀσθενεῖς, εἰς ἀπόρους κληρικούς, εἰς ἀποφυλάκισιν διὰ χρέη κρατουμένων, εἰς ἀπόρους μαθητὰς καὶ φοιτητάς, εἰς ἐνίσχυσιν ἀπόρων ἐνορ. φιλοπτώχων ταμείων, εἰς χαρτόσημα ἀδειῶν γάμων ἀπόρων, καὶ εἰς γενικὰ ἔξοδα. Ἐν συνόλῳ ἡ μεγάλη αὕτη ὀργάνωσις τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν διέθηκεν ἐν διαρκείᾳ ἑνὸς ἔτους 1.973.663.85 δραχμῶν.

Τῶν ἐνοριακῶν φιλοπτώχων Ταμείων, ἀνερχομένων ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς εἰς ὑπερογδοήκοντα, προΐστανται οἱ ἐφημέριοι τῶν ἐνοριῶν βοηθούμενοι ὑπὸ ἐπιτροπῶν κυριῶν καὶ δεσποινίδων, πασῶν δὲ τῶν ἐπιτροπῶν τούτων αἱ προσπάθειαι συγκεντροῦνται εἰς τὰς Γεν. Συνελεύσεις τοῦ Γεν. Φιλοπτώχου Ταμείου, προεδρευομένου ὑπὸ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν.

Λεπτομερέστατα καὶ συστηματικώτατα διατυποῦνται τὰ τῆς διοργανώσεως τοῦ εἴδους τούτου τῆς φιλανθρωπίας τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἐν εἰδικῷ Καταστατικῷ ἐγκεκριμένῳ διὰ Διατάγματος ἀναγνωρίσαντος τὸ Ταμεῖον τοῦτο ὡς ἴδιον νομικὸν πρόσωπον ἀπὸ τῆς 13 Νοεμβρίου 1925, ἡ δ' ἐκ τοῦ πλησίον παρακολούθησις τῆς τεραστίας ταύτης ὀργανώσεως πείθει οἱονδήποτε ὅτι ἀρκεῖ νὰ ὑπάρξῃ ὁ ἰθύνων νοῦς καὶ τὸ πνεῦμα τῆς συστηματοποιήσεως διὰ νὰ θαυματουργήσῃ ἡ φιλανθρωπία τῶν πιστῶν, διότι πράγματι ἀποτελεῖ θαῦμα τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἀκαμάτως ἐργαζομένων γυναικῶν, αἵτινες μιμοῦνται ἐν προκειμένῳ τὰς ἁγίας γυναῖκας τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων, καὶ εἶναι ἄξιος θαυμασμοῦ ὁ ζῆλος καὶ ἡ φιλοτιμία τῶν προϊσταμένων αὐτῶν αἰδ. ἐφημερίων ἁμιλλομένων τίς πρῶτος τὰ μέγιστα νὰ κατορθώσῃ.

Ἀναμφιβόλως ἡ κοινωνία ἀντελήφθη τὴν χρησιμότητα καὶ τὴν ἱερότητα τοῦ θεσμοῦ, ὅστις ὁσημέραι

ἐπὶ τὸ συστηματικώτερον τελειοποιούμενος δύναται νὰ καταστήσῃ εὐρυτέραν, οὐσιαστικωτέραν καὶ σκοπιμωτέραν τὴν κοινωνικὴν τῆς Ἐκκλησίας ἀντίληψιν. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν λείπουσι ποτὲ δυστυχῶς καὶ οἱ σπορεῖς τῶν ζιζανίων, εἶναι ἔργον καθήκοντος πάντων τῶν δυναμένων καλλίτερον νὰ γνωρίζωσιν ὅπως ἐνισχύσωσι πάσῃ δυνάμει τὰς ἀγαθὰς ταύτας προσπαθείας, γνωστοῦ μάλιστα ὄντος ὅτι τὰ φιλόπτωχα Ταμεῖα συντηροῦνται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐκ τῶν μικροσυνδρομῶν τῆς μεγάλης μάζης τῶν ἐνοριτῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, πρᾶγμα ὅπερ καθιστᾷ ἀκόμη πολυτιμοτέραν τὴν προσπάθειάν των ὑπενθυμίζουσαν τὴν καλὴν χήραν τοῦ Εὐαγγελίου, τὴν ὁποίαν ἐπήνεσεν ὁ Κύριος.

Ε. Γ. Μ.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΞ ΑΓΓΛΙΑΣ

Τὸ Διεθνὲς Ἱεραποστολικὸν Συνέδριον—Ἀντιθρησκευτικὸς ἀγὼν ἐν Ρωσσίᾳ ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Πάσχα.

Περὶ τὰ τέλη τοῦ μηνὸς Μαρτίου συνῆλθεν ἐν Ἱεροσολύμοις Διεθνὲς Ἱεραποστολικὸν Συνέδριον ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ διαπρεποῦς Dr Mott. Ἐν τῷ Συνεδρίῳ ἀντεπροσωπεύοντο πεντήκοντα καὶ ἓν ἔθνη, ἅπασαι δ. λ. ν. αἱ Προτεστανικαὶ Ὁμολογίαι ὡς καὶ ἡ Ἀγγλικανικὴ Ἐκκλησία. Τὸ Συνέδριον ἀπησχόλησαν διάφορα ζητήματα ἀναφερόμενα εἰς τὴν ἱεραποστολικὴν δρᾶσιν τῶν ὡς ἄνω ὁμολογιῶν καὶ τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας, ἰδιαιτέρως δὲ τὸ ζήτημα τῆς θρησκευτικῆς ἀγωγῆς. Ἔχοντες ὑπ' ὄψει σχετικὴν ἀνταπόκρισιν δημοσιευθεῖσαν ἐν τῷ περιοδικῷ Church Times ἐρανιζόμεθα ἐξ αὐτῆς τὰ ἀκόλουθα ὅσον ἀφορᾷ τὸ περὶ τῆς θρησκευτικῆς ἀγωγῆς ζήτημα χάριν τῶν ἀναγνωστῶν τῆς «Ἐκκλησίας».

«Τὸ ζήτημα εἰσήχθη ὑπὸ τοῦ Dr Weigle καθηγητοῦ τῆς θρησκευτικῆς ἀγωγῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Yale, ὅστις διὰ μιᾶς ὑπερόχου ὁμιλίας συνεκράτησε τὴν προσοχὴν τοῦ Συνεδρίου ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους καὶ καθ' ὅλον τὸν χρόνον τῆς ἀγορεύσεώς του. Ὡμίλησε περὶ τῶν ἀμοιβαίων σχέσεων ἀγωγῆς καὶ θρησκείας ὑποδείξας ὅτι ἡ ἀγωγὴ ἄνευ τῆς θρησκείας δὲν δύναται ἢ νὰ μείνῃ ἀτελὴς καὶ ἐξαμβλωματική... Καὶ μ' ὅλα ταῦτα ἡ ἀγωγὴ καὶ ἡ θρησκεία συχνάκις εἶναι ἀντίπαλοι : Οἱ μορφωμένοι ἄνθρωποι συχνάκις ἐπιδιώκουσι τὴν δυσφήμισιν τῆς θρησκείας, καὶ οἱ θρησκευόμενοι τὴν τῆς ἐπιστήμην . . . Ὀφείλομεν νὰ μὴ παραδώσωμεν ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ τὰ σχολεῖά μας εἰς τὴν αἵρεσιν τῆς ἀθεΐας.

Ὁ αἰδεσιμ. S. K. Chatterji ἀντιπρόσωπος τῶν Ἰνδιῶν εἰς τὴν ὁμιλίαν αὐτοῦ, ἥτις κατέθελξε τοὺς ἀκροατάς, εἶπεν, ὅτι εἰς τὰς Ἰνδίας οἱ μὲν χριστιανοὶ ἐσκεμμένως ἀποστέλλουσι τὰ τέκνα αὐτῶν εἰς τὰ σχολεῖα, τὰ ὁποῖα ἱδρύουσιν αἱ ἱεραποστολαί, καὶ ἂν ἀκόμη ἔχωσι τὰ μέσα νὰ ἀποστείλωσιν αὐτὰ εἰς τὰ ἐστερημένα θρησκευτικοῦ χαρακτῆρος, πλὴν λαμπρῶς ὠργανωμένα, σχολεῖα τῆς Πολιτείας, καθόσον ἐκτιμῶσι καὶ περὶ πολλοῦ ποιοῦνται τὸν θρησκευτικὸν τόνον, τὸν ὁποῖον δίδουσιν εἰς τὴν ἀγωγὴν αἱ ἱεραποστολαί. Ἐτόνισε τὸ γεγονὸς ὅτι θρησκευτικὴ μόρφωσις ἀποκλειστικὴ δὲν ἀποτελεῖ τὴν θρησκευτικὴν ἀγωγὴν καὶ ἠξίωσεν ὅπως ἡ θρησκεία ἀποτελέσῃ τὴν βάσιν τοῦ ὅλου παιδαγωγικοῦ συστήματος. Περαιτέρω, εἶπεν ὅτι τὸ πρῶτον μέσον τῆς θρησκευτικῆς ἀγωγῆς πρέπει νὰ εἶναι ἡ λατρεία, διὰ τὴν ὁποίαν ὡρισμένος τόπος καὶ ὡρισμένον βιβλίον λατρείας εἶνε ἀπαραίτητα. Ὁ Ἐπίσκοπος τοῦ Salisbury (Ἀγγλικανὸς) παρεκάλεσεν ὅπως μὴ ἀφήσωμεν τὴν εὐκαιρίαν, ἥτις παρουσιάζεται χωρὶς νὰ κάμωμεν ἔκκλησιν πρὸ: ὅλον τὸν κόσμον ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου τῆς θρησκευτικῆς ἀγωγῆς. Ἐξέφρασε δὲ τὴν γνώμην ὅτι τὸ Συνέδριον δύναται νὰ ἐφελκύσῃ τὴν προσοχὴν ὁλοκλήρου τοῦ παιδαγωγικοῦ κόσμου, θέτον ἐπὶ τῆς μετώπης τῶν ἐνεργειῶν αὐτοῦ τὴν ἀρχήν : δὲν δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν πραγματικὴν ἀγωγὴν ἄνευ τῆς θρησκείας καὶ δίδον εἰς τὴν ἀρχὴν ταύτην τοιαύτην μορφὴν ὥστε νὰ ἀπηχήσῃ εἰς ὅλον τὸν παιδαγωγικὸν κόσμον. Ὀφείλομεν μετὰ τόλμης νὰ ἀπαιτήσωμεν καὶ νὰ εἴπωμεν ὅτι ἀποτελεῖ καθῆκον τῶν Κυβερνήσεων νὰ παράσχωσιν ἀγωγὴν στηριζομένην ἐπὶ ὡρισμένης θρησκευτικῆς βάσεως.

Ἡ Κα Silbey, μία ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἶπεν ὅτι οὐδεὶς δύναται νὰ διδάσκῃ ὀρθῶς ὅ,τι ὁ ἴδιος δὲν πιστεύει, οὔτε δύναται νὰ διδάξῃ ὅ,τι ὁ ἴδιος πρῶτος δὲν ἀσκεῖ. (Πάντως οἱ ἀντιπρόσωποι οὗτοι δὲν εἶχον φωτισθῇ ἀπὸ τὸ Φῶς τοῦ κ. Βάρναλη, τὸ ὁποῖον ἦτο προωρισμένον τοὺς Ἕλληνας... νὰ καύσῃ. Τί δὲ λέγει εἰς ταῦτα ὁ χαριέστατος κ. Γληνός ;) Ἐπίσης ἡ Κα Silbey ἐτόνισε τὴν σπουδαιότητα, ἣν ἔχει ὁ οἶκος ἐν τῷ ζητήματι τῆς θρησκευτικῆς ἀγωγῆς καὶ εἶπεν ὅτι ὅτε ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου κατῆλθεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τῆς γῆς ὅστις ἐγεννήθη ὑπὸ γυναικὸς καὶ ἀνετράφη ἐν οἴκῳ.

***

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Ρήγας δημοσιευθὲν εἰς τοὺς «Times» τῇ 16 τρέχοντος, οἱ ἠθοποιοὶ τῆς Μόσχας ἐκήρυξαν ἀπεργίαν κατὰ τὴν Ἁγ. καὶ Μ. Ἑβδομάδα καὶ ἐδήλωσαν ὅτι δὲν θὰ μεταβῶσιν εἰς τὰ

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ

Ἡμερομηνία		Κυριακαὶ Εὐαγγελίων	Κυριακαὶ Ἀποστόλων	Ἑωθινὰ	Ἠ χοι
ΜΑΪΟΣ	6	Κυρ. Δ΄ Παραλ.	Κυρ. Δ' Παραλ.	Ε'	γ'
	13	Κυρ. Ε' Σαμαρ.	Κυρ. Ε' Σαμαρ	Ζ'	δ'
	20	Κυρ. ΣΤ' Τυφλ.	Κυρ ΣΤ' Τυφλ	Η'	πλ.α'
	27	Κυρ. Ζ' Ἁγ.Πατ	Κυρ. Ζ' Αγ.Πατ	Ι'	πλ.β'

θέατρά των κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τῶν Παθῶν τοῦ Κυρίου. Τὸ ὑπουργεῖον τῆς παιδείας προσεκάλεσε τοὺς ἠθοποιοὺς καὶ ἐδήλωσεν εἰς αὐτοὺς ὅτι ἡ πρᾶξις αὐτῶν τυγχάνει παράνομος καὶ ἀντίθετος εἰς τὴν ἀντιθρησκευτικὴν πασχάλιον ἐκστρατείαν, ἣν ὠργάνωσεν ἡ Κυβέρνησις (οὐχὶ τὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα). Ἐπὶ τούτοις τὸ ὑπουργεῖον διέταξεν ὅπως ὅλα τὰ θέατρα ὦσιν ἀνοικτὰ καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας τοῦ Πάσχα καὶ ἐκθέσωσιν ἐγκαίρως τὰ σχετικὰ προγράμματα. Ὁ ἐνεργὸς πόλεμος, συνεχίζει τὸ τηλεγράφημα, κατὰ τῆς θρησκείας, ὅστις μετὰ μικρὰν ἀνάπαυλαν ἀνεζωπυρήθη κατὰ τὰ Χριστούγεννα, ἔφθασεν εἰς ἔντασιν πρωτοφανῆ κατὰ τὸ ἐνεστὼς Πάσχα. Διὰ τοῦ τύπου, τοῦ ἀσυρμάτου καὶ δημοσίων διαλέξεων ἡ Κυβέρνησις κατὰ τὰς παρελθούσας τρεῖς ἑβδομάδας ἀνέλαβε δραστηρίως ἀποφασιστικὴν ἐκστρατείαν κατὰ τοῦ «ἐχθροῦ τῆς τάξεως ἡμῶν», ὡς λέγει ἐν τῇ προκηρύξει της ἡ ὁρισθεῖσα ἐπίσημος ἀντιπασχάλιος Ἐπιτροπή, «ὅστις ἐπιτίθεται καθ' ἡμῶν διὰ τοῦ σταυροῦ καὶ τῆς Βίβλου». Ἰδιαίτεραι, λέγει, ὁδηγίαι ἐδόθησαν ὅπως οἱ σκαπανεῖς (!!) τῆς ἀντιπασχαλίου Ἐπιτροπῆς συγκεντρώσωσι τὴν προσοχὴν αὐτῶν «ἐπὶ τοῦ προσηλυτισμοῦ τῶν νέων, τῶν ὁποίων οἱ γονεῖς θρησκεύονται».

Περαιτέρω λέγεται, ὅτι ὅλα τὰ παραρτήματα τῆς Ἑνώσεως τῆς Κομμουνιστικῆς νεολαίας, ἔλαβον διαταγὰς νὰ ἀναφέρωσιν εἰς τὸ ἐν Μόσχᾳ Κέντρον τὸ ποσὸν τῶν δυνάμεων, αἵτινες πολεμοῦσι «κατ' αὐτῶν τῶν ἀντιθέων πρωταθλητῶν τοῦ Λενὶν» ὡς ὀνομάζουσιν ἑαυτούς. Τὸ τελευταῖον φύλλον τοῦ ἐπισήμου ὀργάνου τῆς Κομ. Νεολαίας λέγει ὅτι δὲν ἔχουσι καλῶς τὰ πράγματα ἐπὶ τοῦ ἀντιθρησκευτικοῦ μετώπου. Ὡς παράδειγμα δὲ τῆς ἐπιμονῆς καὶ τοῦ πείσματος «τοῦ ἐχθροῦ» ἀναφέρει τὸ γεγονὸς ὅτι 120 μοναχοί, οἵτινες ἐξεδιώχθησαν ἐκ τοῦ Σέργιεφ Μοναστηρίου, πλησίον τῆς Μόσχας ἀπετέλεσαν ἀγροτικὴν κοινότητα συνῳδὰ τοῖς Σοβιετικοῖς νόμοις, ἀλλ' ἐξακολουθοῦσιν «πεισμόνως» φερόμενοι νὰ τηρῶσι τοὺς μοναστικοὺς κανόνας καὶ νὰ ἀλληλογραφῶσι μετὰ μοναχῶν ἐξορίστων ἐν Σιβηρίᾳ.

Καὶ ταῦτα μὲν ἐκ τῶν Times τῆς 16 Ἀπριλίου. Σημερινὸν ὅμως τηλεγράφημα ἐκ Βερολίνου δημοσιευθὲν ἐν τῇ Morning Post ἀναφέρει τὰ ἑξῆς ἐπὶ λέξει: «Μετὰ διοίκησιν Κομμουνιστικὴν δέκα ἐτῶν, τὸ Ὀρθόδοξον Πάσχα ἑωρτάσθη καθ' ἅπασαν τὴν Ρωσίαν μετὰ ζήλου θρησκευτικοῦ, ὅστις νικηφόρως ἐματαίωσε τὰ σχέδια τῶν Μπολσεβίκων. Πανταχοῦ τῆς Μόσχας ἐπαιάνιζε μουσικὴ χάριν εἰς τὰς προσπαθείας κυβερνητικῶν ὑπαλλήλων. Λόγοι κατὰ τῆς θρησκείας ἐκφωνούμενοι καὶ διὰ μεγαφώνων μεταδιδόμενοι εἰς κινηματογράφους καὶ δημόσια κέντρα προσεπάθουν νὰ ἀποσπάσωσι τὸν κόσμον ἐκ τῶν Ἐκκλησιῶν. Παρ' ὅλα ταῦτα ἑκατοντάδες ἐπὶ ἑκατοντάδων κωδώνων τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Μόσχας ἦχουν καλοῦντες τοὺς πιστοὺς εἰς προσευχήν. Οἱ δὲ Ρῶσοι παρὰ τὸν δεκαετῆ ἀντιθρησκευτικὸν «διαφωτισμόν» κατὰ χιλιάδας συνέρρεον εἰς τὰς πασχαλείους ἀκολουθείας. Οἱ ναοὶ ἦσαν ἀσφυκτικῶς πεπληρωμένοι ὑπὸ πιστῶν, οἵτινες μετέβησαν νὰ παρακολουθήσωσι τὴν μεσονύκτιον ἀκολουθίαν τοῦ Πάσχα κρατοῦντες εἰς χεῖρας τὰς πατροπαραδότους λαμπάδας. Οἱ αὐλόγυροι τῶν Ἐκκλησιῶν ἦσαν κατάμεστοι ὑπὸ ἑκατοντάδων χριστιανῶν ἀδυνατούντων νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τοὺς Ναοὺς λόγῳ τοῦ συνωστισμοῦ. Ἡ Κυβέρνησις ἀπηγόρευσεν εἰς τοὺς ἠθοποιοὺς τῶν θεάτρων τῆς Μόσχας νὰ μεταβῶσιν εἰς τὰς Ἐκκλησίας κατὰ τὸ Πάσχα καὶ ὥρισεν ἐκτάκτους θεατρικὰς παραστάσεις καὶ ἐκτάκτους ἀντιθρησκευτικὰς ἑορτὰς εἰς τὰς λέσχας τοῦ κόμματος, τὰ ἐργοστάσια καὶ τὰ σχολεῖα. Παρ' ὅλα ὅμως ταῦτα ἡ Κυβέρνησις ἠναγκάσθη νὰ θεωρήσῃ ὡς ἡμέρας ἀργίας διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τὸ Σάββατον, τὴν Κυριακὴν καὶ τὴν Δευτέραν. Καὶ αὐτὴ δὲ ἀκόμη ἡ Τρίτη ἐθεωρήθη ἀνεπισήμως ὡς ἡμέρα ἀργίας».

Λονδῖνον, 18 Ἀπριλίου 1928

† Ὁ Μ Ἀρχιμ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Ἡ Κόρινθος.

Ἡ Κόρινθος, τὸ ὄνομα τὸ διάσημον τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος καὶ τὸ ὄνομα τὸ πολύσημον τῆς συγχρόνου ἱστορίας, δὲν ὑπάρχει πλέον· σεισμοὶ ἀλλεπάλληλοι καὶ τρομεροὶ κατὰ τὸ τελευταῖον δεκαπενθήμερον μετέβαλον αὐτὴν εἰς ἐρείπια. Ἡ μία που καὶ ἡμίσεια μυριὰς τῶν κορινθίων διατελεῖ ἄοικος, πασῶν τῆς πόλεως τῶν οἰκιῶν κακαρρευσασῶν μέχρι μιᾶς. Ἡ σπανιωτάτη αὕτη ἐν τῇ ἱστορίᾳ συμφορὰ συνεκίνησεν ἐκ βαθέων οὐ μόνον πᾶσαν ὁπουδήποτε τῆς ὑφηλίου ἑλληνικὴν ψυχήν, ἀλλὰ καὶ σύμπασαν τὴν ἀνθρωπότητα. Διὰ τοῦτο καί, παρεκτὸς τῆς ὑπὲρ τῶν παθόντων ὀφειλετικῆς προνοίας τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους, πανταχόθεν τοῦ κόσμου,—παρὰ κυβερνήσεων

καὶ βασιλέων καὶ ἀξιωματούχων καὶ ἐπισήμων καὶ ἀσήμων καὶ πλουσίων καὶ πτωχῶν—καταφθάνουσι βοήθειαι, καὶ ἁπανταχοῦ ἁμιλλᾶται ἡ φιλανθρωπία καὶ φιλανθρωπεύεται ἡ ἅμιλλα εἰς ἀνακούφισιν τῶν ἀπολεσάντων τὴν πόλιν των σεισμικῶν θυμάτων. Ἐπὶ τῶν θλιβερῶν ἐρειπίων τῆς ἐνδόξου καὶ ἀφνειᾶς πόλεως τοῦ τε ἀρχαίου καὶ τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ ἔπνευσεν ἀθρόος ὁ ἁπαλὸς τῆς ἀνθρωπίνης ἀλληλεγγύης ἄνεμος, καὶ τὰ ἄνθη τῆς πρὸς τὸν πλησίον αὐθορμήτου καὶ εἰλικρινοῦς καὶ ἀδόλου ἀγάπης παρεμύθησαν διὰ τοῦ εὐγενοῦς των ἀρώματος τὰς ψυχὰς τῶν τεθλιμμένων καὶ ἐκούφισαν τοὺς στεναγμοὺς τῆς ἀπελπισίας των. Ἀλλ' ὁ Θεὸς ᾠκονόμησε τὰ πράγματα ἐν τῇ προνοίᾳ καὶ τῇ πανσοφίᾳ του οὕτως, ὥστε ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῆς κολάσεως νὰ ἀναθρώσκῃ ἀθρόον τὸ τῶν ἀγαθῶν εὐγενέστερον καὶ ὁ ἀπὸ τοῦ δεινοῦ κλονισμὸς νὰ ἐκσπᾷ εἰς σφρῖγος εὐγενικωτάτης φιλανθρωπίας, ἡ ὁποία ἐν τῇ εὐτυχίᾳ συνήθως ἀκινητεῖ ἐν νάρκῃ ἀναισθησίας κεκαρωμένη. Ὑπὸ τὴν πνοὴν ταύτην τὴν ζείδωρον τῆς τε ἐθνικῆς καὶ τῆς πανανθρωπίνης φιλανθρωπίας ἡ Κόρινθος ἐξακολουθεῖ ἐπὶ τῶν ἐρειπίων της ζῶσα, ἐν ὀλίγῳ δὲ χρόνῳ ἀνοικοδομουμένη θὰ ἀναπηδήσῃ εἰς νέαν ζωὴν ὡς ἀπὸ τῆς τέφρας τοῦ φοίνικος, διότι δὲν πέπρωται ν' ἀποθάνῃ «ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ ἡ οὖσα ἐν Κορίνθῳ», ἣν ἔπηξεν ὁ ἀπόστολος Παῦλος καὶ δι' ἣν τόσον εἶχε «πλατύνει» καὶ τὸ στόμα καὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ τῶν ἐθνῶν ὁ ἀπόστολος, ὡς ὁ ἴδιος γράφει ἐν ταῖς πρὸς αὐτὴν ἐπιστολαῖς του. Πρὸς τοὺς Κορινθίους ἐδόθη κατ' ἐξοχὴν ἡ περίφημος τοῦ ἀποστόλου εὐλογία, ἣν καὶ σήμερον πλήρης μητρικῆς πρὸς αὐτοὺς συμπαθείας ἐπαναλαμβάνει ἡ Ἐκκλησία: «Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μετὰ πάντων ὑμῶν», ἀδελφοὶ Κορίνθιοι.

Μελαγχολικὰ πράγματα.

Ἡ γνωστὴ διὰ τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰδήσεών της ἀγγλικὴ ἐφημερὶς «Manchester Guardian» ἐδημοσίευσεν ἐπ' ἐσχάτων σειρὰν ἄρθρων περὶ τῆς ἐν Ρωσίᾳ σημερινῆς καταστάσεως. Καὶ λέγεται λοιπὸν ὅτι ἡ ἐπανάστασις διανύει μίαν περίοδον διαψεύσεως ἐλπίδων καὶ ἀπογοητεύσεως. Οἱ ἐργάται σήμερον κακοπληρώνονται καὶ κακοδιαιτῶνται ἀπὸ ἐπόψεως κατοικίας. Οἱ χωρικοὶ καθήμενοι πρὸ τῶν πωλουμένων ὑπ' αὐτῶν σάκκων ἀλεύρου ζητοῦν καὶ λαμβάνουν ὑψηλὰς τιμὰς διὰ τὸ ἐμπόρευμά των. Ἡ μεταξὺ τῆς πόλεως καὶ τῆς ὑπαίθρου ἔχθρα αὐξάνεται καὶ ἡ ἀντικυβερνητικὴ βλοσυρότης λαμβάνει ἐμφανῶς χαρακτῆρα ἀντισημιτικόν. Οἱ ἐργάται ἀποδίδουν πάντα τὰ ἐξ ὧν πάσχουσι κακὰ εἰς τὴν «ἰουδαϊκὴν δολιότητα». Ἐν σχέσει πρὸς τοῦτο ἐσημειώθη ὅτι πάντες οἱ ἐκ τῶν Ἑβραίων ἐξέχοντες ἀρχηγοὶ τῆς ἐπαναστάσεως εὕρηνται σήμερον ἐν ἐξορίᾳ, καὶ ὅτι ὁ Στάλιν καὶ οἱ σύντροφοί του εἶνε πάντες γηγενεῖς ρῶσοι. Ἡ οἰκονομικὴ δυσπραγία καθ' ἑκάστην χειροτερεύει. Ἡ Ρωσία εὑρίσκεται ἐν ἀδιεξόδῳ, καὶ ἡ ἰσχὺς τοῦ κομμουνισμοῦ φαίνεται τροποποιουμένη. Οἱ ἠθοποιοὶ ἐν Μόσχᾳ ἠρνήθησαν τὰς θεατρικὰς παραστάσεις κατὰ τὴν Μεγ. Ἑβδομάδα, πολὺ ὀλίγος δ' ἐνθουσιασμὸς ἐπεδείχθη πρὸς ὀργάνωσιν βλασφήμων ἀντιχριστιανικῶν διακωμῳδήσεων καὶ σατυρισμῶν τοῦ Πάσχα. Ὁμολογουμένως πολλὴ μελαγχολία θὰ διαβιβρώσκῃ τὰ κομμουνιστικὰ στήθη.

Κακοὶ οἰωνοί.

Ἡ στάσις τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Ἰταλίας Μουσσολίνη ἐν τῷ ζητήματι τῆς καταργήσεως τῶν ὀργανώσεων τῶν κατολικῶν προσκόπων ἀποτελεῖ κακὸν οἰωνὸν δι' ὅσους ἐπίστευσαν εἰς τὸ δυνατὸν διαρκοῦς εἰρήνης μεταξὺ τοῦ Βατικανοῦ καὶ τοῦ Φασισμοῦ. Ὁ Μουσσολίνη ἐνοχληθείς, φαίνεται, ἐκ τῶν τάσεων τοῦ Πάπα πρὸς μονοπώλησιν τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν νέων, ἀπηγόρευσε τὴν ὕπαρξιν συστημάτων καὶ ἱδρυμάτων ἐκπαιδεύσεως τῆς ἰταλικῆς νεολαίας μὴ ἀμέσως σχετιζομένης πρὸς τὰς φασιστικὰς ὀργανώσεις. Τοῦτο δὲ σημαίνει τὴν διάλυσιν τοῦ κατολικοῦ προσκοπισμοῦ. Ὁ δὲ φασιστικὸς τύπος ἤρξατο συγχρόνως πραγματευόμενος τὸ θέμα τῆς συστάσεως ἐθνικῆς Ἐκκλησίας ἐν Ἰταλίᾳ. Καὶ τὸ Βατικανόν, φαίνεται, πρώτην φορὰν καθ' ἅπασαν τὴν μακραν αὐτοῦ ἱστορίαν ἀντιμετωπίζει τὴν ἰδέαν ταύτην. Κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ ἰταλικοῦ πολιτικοῦ τεμαχισμοῦ οὐδ' ἓν τῶν κρατῶν, εἰς ἃ ἡ Ἰταλία ἦτο διῃρημένη, ἠξίωσέ ποτε ἐκκλησιαστικὴν μονοκρατορίαν ἐν τῇ χερσονήσῳ. Καὶ παρετηρήθη μὲν παρὰ τοῖς Ἀψβούργοις ἀξίωσίς τις δικαιωμάτων καὶ προνομίων ἀπὸ ἐπόψεως ἐκκλησιαστικῆς, ἀλλ' ἐκεῖνοι ἦσαν κυρίως γερμανικὴ δύναμις, οὐδὲ μίαν δ' εἶχον ἐπιθυμίαν ἀναμίξεως εἰς τὸν παπικὸν θεσμὸν κατὰ τρόπον, ὅστις θὰ ἠδύνατο νὰ ἐξεγείρῃ κατ' αὐτῶν τὴν Ἰταλίαν. Καὶ ὁ Ναπολέων δ' εἶχε δείξει ῥοπήν τινα πρὸς ἔλεγχον τοῦ παπισμοῦ, ἀλλ' ὡς κυβερνήτης τῆς Γαλλίας παρὰ τὴν κορσικανὴν καταγωγήν του δὲν ἐσκέφθη ποτὲ ὅ,τι σήμερον πραγματεύεται ὁ φασιστικὸς τύπος. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐθνικὴ ἕνωσις τῆς Ἰταλίας δὲν μετέβαλε τὰ πράγματα. Ὁ ἰταλικὸς φιλελευθερισμός, ὁ γενικῶς κρατήσας ἐν τῇ χώρᾳ μέχρι τῆς ἀνατολῆς τοῦ Μουσσολίνη, ἦτο κυρίως ἀντικληρικός. Νῦν τὰ πράγματα φαίνονται μεταβαλλόμενα. Ὁ Φασισμὸς δείκνυται ῥέπων

εἰς τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ κατολικισμοῦ καὶ τῆς ἐθνικῆς θρησκείας τοῦ Ἰταλικοῦ κράτους, ἐπιδιώκει ὅμως τὴν σύγκρασιν Κράτους καὶ Ἐκκλησίας κατὰ παλαιότερα πρότυπα ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Γαλλίᾳ τῶν Ἑρρίκων καὶ Λουδοβίκων. . . .

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Δ. Ἱερὰ Σύνοδος ἐπανέλαβε τὰς ἐργασίας αὐτῆς ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος.

— Ἡ ἐκ τοῦ σεισμοῦ ἐπελθοῦσα καταστροφὴ τῆς Κορίνθου καὶ τῶν παρ' αὐτὴν χωρίων ἀπησχόλησε ζωηρῶς τὴν Ἐκκλησίαν, πρωτοστατήσασαν πάσης κινήσεως πρὸς ἀνακούφισιν τῶν παθόντων. Ἐν Ἀθήναις ἱδρύθη κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου, παρόμοιόν τι ἐν σμικρῷ ἐγένετο καὶ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις, πάντες δὲ οἱ Σεβ. Ἀρχιερεῖς τῆς τε Π. καὶ τῆς Ν. Ἑλλάδος προέβησαν καὶ εἰς προσωπικὰς συνεισφορὰς ὑπὲρ τῶν παθόντων. Ἐν Κορίνθῳ πᾶσαι αἱ κρατικαὶ ὑπηρεσίαι ἐτάχθησαν ὑπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Κορινθίας, μετ' αὐταπαρνήσεως ἐργαζομένου πρὸς ἀνακούφισιν τοῦ δοκιμασθέντος ποιμνίου αὐτοῦ.

— Ἐπειδὴ ἐξακολουθοῦσιν οἱ σεισμοί, ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος διέταξε τὴν τέλεσιν ἱερῶν λειτανιῶν κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐν τοῖς ναοῖς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Τὸ εὐσεβὲς πλήρωμα παρηκολούθησεν αὐτὰς μετὰ μεγάλης κατανύξεως.

— Τὴν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Ἡγουμένου Πεντέλης Ἀρχιμ. Προκοπίου μετέβη εἰς Μέγαρα, ἐτέλεσεν ἐν τῷ καθεδρικῷ ναῷ καὶ ἐν μεγίστῃ συρροῇ τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ τὴν θείαν λειτουργίαν καὶ μετ' αὐτὴν τὴν λειτανίαν, ὡμίλησε δὲ πρὸς τὸν λαὸν καὶ παρέμεινεν ἐν μέσῳ αὐτοῦ μέχρι μεσημβρίας. Ἐκ Μεγάρων μετέβη εἰς Κόρινθον ἀφικόμενος ἐκεῖ περὶ τὴν 1 1)2 μ. μ., πρὸς παραμυθίαν τῶν παθόντων καὶ πρὸς ἄμεσον γνῶσιν τῆς ἐπελθούσης ἐκ τῶν σεισμῶν καταστροφῆς. Μετὰ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κορινθίας συνωμίλησε διὰ μακρῶν καὶ περιῆλθεν ὁλόκληρον τὴν πόλιν, ἐπέστρεψε δὲ τὴν ἑσπέραν εἰς Ἀθήνας.

— Ἕνεκα τῶν σεισμῶν ἡ Ἱερατικὴ Σχολὴ Κορίνθου διέκοψε τὰς ἐργασίας της, οἱ δὲ μαθηταὶ ἀπεστάλησεν εἰς τὰς πατρίδας των. Τὸ Μητροπολιτικὸν Μέγαρον μεθ' οὗ συνέχεται τὸ οἰκοδόμημα τῆς Σχολῆς ἔπαθε σοβαρὰς ρωγμάς.

— Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Οὐψάλης τῆς Σουηδίας Nathan Söderblom διὰ θερμοῦ τηλεγραφήματός του πρὸς τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν ἐξέφρασε τὴν μεγάλην συμπάθειάν του ἐπὶ τῇ καταστροφῇ τῆς ἐνδόξου ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τῆς ἀνθρωπότητος Κορίνθου καὶ ἄλλων πόλεων τῆς Ἑλλάδος. Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἀπήντησεν ἐκ Κορίνθου εὐχαριστῶν.

— Προνοίᾳ τοῦ σεβ. μητροπολίτου Τρικκάλων κ. Πολυκάρπου συνεστήθη ἐν Τρικκάλοις ἐπιτροπεία πρὸς συλλογὴν ἐράνων ἐπὶ βοηθείᾳ καὶ ἀνακουφίσει τῶν ἀπόρων τῆς πόλεως οἰκογενειῶν καὶ τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς αὐτῆς κρατουμένων κατὰ τὰς ἑορτὰς τοῦ Πάσχα, ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ νομάρχου, τοῦ προέδρου πρωτοδικῶν, τοῦ εἰσαγγελέως καὶ ἄλλων ἐγκριτωτάτων πολιτῶν. Οἱ ἔρανοι ἐγκαίρως ἐνεργηθέντες ὑπερέβησαν τὰς 80 000 δραχμάς, πρώτου τὸ παράδειγμα τῶν εἰσφορῶν διδόντος αὐτοῦ τοῦ μητροπολίτου εἰσενεγκόντος δραχμὰς 1500, γενναίως δὲ τὸ φιλάνθρωπον ἔργον ἐπικουρήσαντος τοῦ εὐσεβοῦς δήμου Τρικκάλων διὰ προσφορᾶς τριακοντακισχιλίων δραχμῶν. Ἐκ τοῦ ὅλου ποσοῦ ἑβδομήκοντα μὲν χιλιάδες διενεμήθησαν εἰς ἀπόρους οἰκογενείας τῆς πόλεως ἐπὶ τῇ βάσει καταλόγων συνταχθέντων ὑπὸ τῶν ἐφημερίων ἐν συνεργασίᾳ μετὰ καθορισθέντων ἐπιτρόπων τῶν ἱερῶν ναῶν, τὸ δὲ ὑπόλοιπον διετέθη διὰ τὸ Πάσχα τῶν φυλακισμένων, ἀνερχομένων εἰς 140 πρόσωπα, ὡς καὶ πρὸς ἀποφυλάκισιν τῶν διὰ χρέη κρατουμένων. Κατὰ τὸ Μέγα Σάββατον ἡ Α. Σ. ὁ μητροπολίτης μεταβὰς αὐτοπροσώπως εἰς τὰς φυλακὰς διένειμεν ἐξ ἰδίων καὶ ἰδίᾳ χειρὶ εἴς τε τοὺς φυλακισμένους καὶ τὸ προσωπικὸν τῶν φυλακῶν πασχάλια αὐγά, λαβὼν δὲ ἀφορμὴν ἐκ τῶν παθῶν καὶ τοῦ σταυρικοῦ θανάτου τοῦ Κυρίου ὡμίλησε πρὸς αὐτοὺς λόγους παραινέσεως καὶ παραμυθίας.

— Εἰς εὐχετήριον τηλεγράφημα τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς: «Εὐχαριστοῦμεν ἐπὶ φιλαδέλφῳ ἐνδιαφέροντι. Χάριτι Θεοῦ εἰσήλθομεν εἰς ἀνάρρωσιν. Πατριάρχης Βασίλειος».

— Ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς ἀνακομιδῆς τῶν λειψάνων τοῦ Μ. Ἀθανασίου ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην μετέβη εἰς τὴν κωμόπολιν Λιόπεση, ἐν ᾗ ὑπάρχει ἀρχαιότατος ναὸς ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου, συγκεντρῶν ἐτησίως κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην χιλιάδας προσκυνητῶν. Ἐπὶ τῇ εἰδήσει ὅτι ἔμελλε νὰ ἱερουργήσῃ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος συνέρρευσεν ἐφέτος περισσότερον πλῆθος, οὕτως ὥστε

κατὰ τὸ κήρυγμα μετὰ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον ἐδέησε νὰ στηθῇ ἔξω τοῦ ναοῦ βῆμα ἐν ἀναπεπταμένῳ χώρῳ, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἐδίδαξε τὸν λαόν, μετ' εὐλαβείας καὶ ἄκρας προσοχῆς παρακολουθήσαντα τὴν ὁμιλίαν. Μετὰ τὸ πέρας τῆς λειτουργίας ἐτελέσθη κατανυκτικὴ λιτανεία, ἣν παρηκολούθησαν τὰ πλήθη τῶν προσκυνητῶν. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος παρέμεινεν ἐν τῇ κωμοπόλει μέχρι τῆς 1ης μετὰ μεσημβρίαν φιλοξενηθεὶς ἐν αὐτῇ, ἐδέχθη δὲ τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον προσελθὸν ἐν σώματι καὶ πολλοὺς ἄλλους.

— Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας κ. Ἀμβρόσιος συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Γεν. Ἐκκλησ. Ταμείου κ. Στρατηγοπούλου, ἀνεχώρησε τὴν παρελθοῦσαν Ἑβδομάδα πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν Μονῶν τῶν νέων Χωρῶν τῆς Ἑλλάδος, συμφώνως τῇ ἀποφάσει τῆς Δ. Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Γεν. Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου.

— Τὸ ἐν Βουλιαγμένῃ Ἐκκλησιαστικὸν Ὀρφανοτροφεῖον ἐπεσκέφθησαν ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τοῦ Πάσχα ὁ κ. Ματσούκας, ὅστις προσέφερεν εἰς τὰ ὀρφανὰ τσουρέκια, κηρία καὶ αὐγά. Ἐπίσης ἡ κ. Σλήμαν μετὰ τῆς κ. Μελᾶ προσέφερε καραμέλες καὶ κουλούρια. Ἡ δὲ κ. Τριανταφύλλου κατόπιν ἐνεργειῶν τῆς Διευθύνσεως προσέφερε τέσσαρας ἀμνοὺς τοῦ Πάσχα εἰς μνήμην τοῦ υἱοῦ της Γεωργίου. Ἐπίσης τὴν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα ἐπεσκέφθησαν τὸ ἵδρυμα ὁ Διευθυντὴς τῆς Ριζαρείου Σχολῆς κ. Ἀντωνιάδης μετὰ τῶν ἱεροσπουδαστῶν, διαμείναντες καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἐν μέσῳ τῶν ὀρφανῶν, ὡς καὶ τὸ Πρακτικὸν Λύκειον Βαρβακείου μετὰ τῶν καθηγητῶν των μείναντες κατὰ πάντα εὐχαριστημένοι ἐκ τῆς γενικῆς καθαριότητος καὶ προόδου τοῦ Ὀρφανοτροφείου. Κατὰ δὲ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ὀρφαν. Ἀρχιμανδρίτης Ἀκάκιος μετέβη εἰς Μπραχάμιον μετὰ πεντηκοντάδος ὀρφανῶν, ἔνθα ἱερούργησε καὶ ὡμίλησε κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐποικοδομητικῶς. Τὸ ἐνδιαφέρον τῶν κατοίκων ὑπὲρ τοῦ Ὀρφανοτροφείου ἦτο ἀπερίγραπτον, ὁ δὲ περιαχθεὶς δίσκος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀπέδωκεν ὑπὲρ τὰς 600 δραχμάς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἑκατοντὰς εὐλαβῶν προσκυνητῶν συγκροτηθέντες εἰς σῶμα ἐπεχείρησαν ἀποδημίαν ἱερὰν εἰς Ἁγίαν Γῆν ἐπὶ προσκυνήσει τῶν ἁγίων τόπων κατὰ τὴν Μ. Ἑβδομάδα ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ σεβ. μητροπολίτου Λεοντοπόλεως κ. Χριστοφόρου.

—Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑλλην. Κοινότητος Ἀλεξανδρείας δι' ἐπιστολῆς αὐτῆς πρὸς τὴν Α. Θ. Π. ἐξέφρασε μεγάλην χαρὰν διὰ τὴν ληφθεῖσαν πατριαρχικὴν καὶ συνοδικὴν ἀπόφασιν περὶ τῆς ἀποδοχῆς καὶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Ἀλεξανδρείας τοῦ νέου Ἡμερολογίου ἀπὸ τῆς 1ης προσεχοῦς Ὀκτωβρίου.

— Μετὰ τὴν σύστασιν τῆς νέας Μητροπόλεως Ἰωαννουπόλεως αἱ συνοδικαὶ ἕδραι τῆς Ἁγίας Συνόδου Ἀλεξανδρείας ηὐξήθησαν εἰς ἑπτά.

ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΥΡΟΥ

Ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ Ἀθηνῶν

Ναὸς Κοιμ. Θεοτόκου	Δρχ.	320.—
» Μ. Σωτῆρος Κοπανᾶ		315.—
» Κ. Θεοτόκου Φιλαδέλφ.		755.—
» Ἁγ. Θεοδώρων		235.—
» Κ. Θεοτόκου Χαρβατίου		137.—
» Ἁγ. Ἰωάννου Γαργαρέττας		740.—
» » Ζώνης		587.—
» Ἀναλήψεως Δραπετσῶνος		515.—
» Ἁγ. Τριάδος Ἡρακλ. Ἀττ.		171.50
» » Ἀσωμάτων (Θησείου)		500.—
» » Παρασκευῆς Μεγάρων		450.—
» Μεταμορφώσεως (Συγγροῦ)		350.—
» Ἁγ. Ἀναργύρων (Ψυρρῆ)		865.—
» » Αἰκατερίνης		250.—
» » Ἀναργύρων (Πολυγων.)		198.—
» Ὁσίου Μελετίου		501.—
» Κ. Θεοτόκου Ν. Σφαγείων		100.—
» Ἁγ. Μαρκέλης		170.—
» » Χαραλάμπους (Πολυγώνου)		205.—
» Προφήτου Ἠλιοῦ (Τζιτζιφιῶν)		80.—
» Ἁγ. Ἐλευθερίου (Ἄρεως)		1029.—
» » Ἀποστόλων (Τζιτζιφιῶν)		305.—
» » Πολυκάρπου		134.40
» » Γεωργίου (Δουργούτη)		100.—
» » Γεωργίου (Δουργούτη)		193.—
» » Εἰρήνης ἐκ δίσκου		830.—
» » Αἰκατερίνης (Πετραλώνων)		125.—
» » Γεωργίου (Ἐλευθερουπόλεως)		87.—
» Ταξιαρχῶν (Πολυγώνου)		500.—
» Ἁγ. Ἀποστόλων (Θησείου)		250.—
» » Γεωργίου (Ν. Περάμου)		400.—
» Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ		1629.—
» Ἁγ. Δημητρίου (Σαλαμῖνος)		250.—
» » Δημητρίου (Ν. Φαλήρου)		438.—
» » Νικολάου (Καισαριανῆς)		491.50
» » Παντελεήμονος (Ἀχαρνῶν)		640.—
» Ζωοδόχου Πηγῆς		2500.—
» Νεραντζιωτίσσης (Ἀμαρουσίου)		560.—
» Κοιμ. Θεοτόκου (Μεσαγροῦ)		30.—
» Μεταμορφώσεως (Καλλιθέας)		682.50
» Γέννησις τῆς Θεοτόκου (Κηφισσίας)		265.—
» Κοίμησις Θεοτόκου (Μεγάρων)		305.—
» Ἁγ. Σάββα (Περιβολ.)		530.—
» » Ἀθανασίου (Θησείου)		175.—
» Τριῶν ἐνοριτῶν (Καλλιθέας)		180.—
» Ἁγ. Νικολάου (Ἀμαρουσίου)		250.—
» » Γεωργίου (Ξηροταγάρου)		200.—

Ναὸς Ἁγ. Βαρβάρας (Παλακίων)	100.—
» Εὐαγγελισμοῦ (Ἀσπροπύργου)	200.—
» Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ	600.—
» Θεοτόκου (Ρόμβης)	385.—
» Ἁγ. Δημητρίου (Ψυρρῆ)	250.—
» » Μηνᾶ (Σαλαμῖνος)	225.—
» Γεν. τοῦ Χριστοῦ (Χριστοκοπίδου)	200.—
» Εἰσοδείων Θεοτόκου (Ἀμπελοκήπων)	240.—
» Ἁγ. Γεωργίου (Καρύτση)	705.—
» » Νικολάου (Φιλοπάππου)	537.—
» Ὑπαπαντῆς (Πειραιῶς)	720.—
» Ἁγ. Νικολάου (Πευκακίων)	560.—
» Τριῶν Ἱεραρχῶν (Πετραλώνων)	421.—
» Χρυσοσπηλαιωτίσσης	1710.—
» Κ. Θεοτόκου (Ἁμαρουσίου)	500.—
» Ἁγ. Ἰωάννου (Βέντη)	525.—
» » Χαραλάμπους (Πολυγών.)	145.—
» » Κων)τίνου (Ὁμον.) 1 λίρα Τουρκ. χαρτ.	1800.—
» » Δημητρίου (Κουβαρᾶ)	43.—
» Μητροπόλεως Αἰγίνης	400.—
» Ἁγ. Νικολάου και Παναγίτσας Αἰγίνης	100.—
» » Ἀλεξάνδρου (Π. Φαλήρου)	382,50
» » Ἁγ. Παντελεήμονος (Ἐλισσοῦ)	285.—
» Σοφίας Δ. Ἀντωνοπούλου	100.—
» Ἁγ. Γεωργίου Κυψέλης	1006.—
» » Νικολάου Χαλανδρίου	450.—
» Μεταμορφώσεως (Κηφισσίας)	325.—
» Κ. Ταξιαρχῶν (Χαλκουτσίου)	80.—
» Κοιμ. Θεοτόκου (Κιούρκων)	190.—
» Ἁγ. Γεωργίου (Ἐλευσῖνος)	405.—
» » Ἀνδρέου (Λαυρείου)	300.—
» Κ. Θεοτόκου (Μοναστηρακίου)	300 —
» Τῆς οἰκογενείας Εὐαγγέλου Πετροχείλου	50 —
» Ἁγ. Στεφάνου Σαφραμ)λεως	250.—
» » Δημητρίου (Κερατέας)	145.—
» Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου (Καπνικαρ.)	195.—
» Ἁγ. Δημητρίου (Ἀσπροπύργου)	150.—
» Τῆς κ. Εὐθαλίας Σοφτᾶ	25 —
» Ἀν. Ψυχογυιοῦ ἐφημ. Ἁγ. Τριάδος Πειρ.	300.—
» Ἁγ. Δημητρίου (Κηφισσίας)	500.—
» Προφήτου Ἡλιοῦ (Παγκρατίου)	400.—
» Ἁγ. Κωνσταντίνου Παλαοῦ	436.—
» » Ἀνδρέου (Ὠρωποῦ)	35.—
» Μεταμορφώσεως (Πλάκας)	310 —
» Ἁγ. Ἀθανασίου (Γραμματ.)	100.—
» » Ἀναργύρων (Ν. Ἰωνίας)	545.—
» Κοιμήσεως Θεοτόκου (Ἰνεπόλεως)	75 —
» Ἱερῶν Ναῶν Πειραιῶς	14.709.—
» Κοιμ. Θεοτόκου Καλάμου Ὠρωποῦ	390.—
» Ἁγ. Βαρβάρας Π. Φαλήρου	205.—
» Ἁγ. Ἰωάννου (Σεπολίων)	150.—
» Μεταμορφώσεως Σωτῆρος (Πλάκας)	208.50
Ἐν ὅλῳ δραχμαὶ καὶ 1 λίρα τουρκίας χαρτίνη	53.383.90

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ τιμίου Προδρόμου διακηρύττει, ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν 5 αἶγες παλαιαὶ 3 τράγοι καὶ 40 ἐρίφια Ἡ δημοπρασία γενήσεται τὴν 24ην Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 10—12, ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Ι Μητροπόλεως Βερροίας καὶ Ναούσης

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Σκαφιδιᾶς «Ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου» διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν, γενησομένην ἐν Ἀμαλιάδι τὴν 29 Ἀπριλίου ἢ ἐν ἀναβολῇ τὴν 6 Μαΐου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν ἤτοι ἔξωθι τοῦ καφφενείου τῶν ἀδελφῶν Κίντου καὶ ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Ἤλιδος Νικολάου Παππανικολοπούλου ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ, ἡ πενταετὴς ἐνοικίασις τοῦ δικαιώματος τῆς Μονῆς, τῆς ῥητινοσυλλογῆς ἐκ τοῦ ἰδιωτικοῦ ταύτης δάσους ὑπὸ τὸ ὄνομα «Δάσος φραγκοπήδημα καὶ Κουκουβίτσα» καὶ εἰδικῶς ἐκ τῶν δασικῶν τούτου θέσεων «Καντούντσια», «Χάλκοβα», «Ρουπακιά», «Βαθὺ Λαγκάδι» καὶ «Ἁγία Ξένη» κατὰ τοὺς ὅρους καὶ συμφωνίας τῆς ἀρχικῆς ταὐταρίθμου διακηρύξεως, κατατεθειμένης πρὸς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων ἐνοικιαστῶν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Μονῆς καὶ εἰς τὸ ἐν Ἀμαλιάδι γραφεῖον τοῦ ἄνω εἰρημένου Συμβολαιογράφου. Ἐγένετο ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Σκαφιδιᾶς τῇ 5 Ἀπριλίου 1928.

Φέρομεν εἰς γνῶσιν ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν ἐνοικίασιν διὰ μίαν διετίαν ἀπὸ 1ης προσεχοῦς Μαΐου ὁ ὑδρόμυλος τῆς Μονῆς Μεταμορφώσεως (Μουτσάλης) κείμενος παρὰ τὸ χωρίον Πολυδένδρι (Κόκκοβα) συμφώνως μὲ τοὺς ὅρους τοὺς κατατεθειμένους ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Μητροπόλεως Βερροίας ἔνθα δύναται πᾶς ὁ βουλόμενος νὰ προσέλθῃ καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ. ἵνα λάβῃ γνῶσιν καὶ πλειοδοτήσῃ. Ἡ ὁριστικὴ πλειοδοσία καὶ κατακύρωσις θὰ γίνῃ τὴν 29ην τρέχοντος ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12ην ἐν τῷ αὐτῷ γραφείῳ τῆς Μητροπόλεως. Ἐν Βερροίᾳ τῇ 14 Ἀπριλίου 1928.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Λαύρας διακηρύτει ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν μονοετοῦς ἐνοικιάσεως αἱ ἐν θέσει «Ἅγιος Ἀλέξιος» τῶν Πατρῶν δύο νεόδμητοι οἰκίαι τῆς Μονῆς Ἁγίας Λαύρας. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 22αν Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην π. μ. —12ην μεσημβρινὴν ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Πατρῶν κ. Παπακυριαζῆ ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του. Ὅροι συγγραφῆς ὑποχρεώσεων καὶ πᾶσα σχετικὴ πληροφορία παρὰ τῷ εἰρημένῳ Συμβολαιογράφῳ καὶ τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Ἁγίας Λαύρας τῇ 7η Ἀπριλίου 1928.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ξενιᾶς προκηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως τὸ ἐν τη κωμοπόλει Σούρπη κείμενον οἰκόπεδον (κῆπος) τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ξενιᾶς ἐκτάσεως 2 1]2 περίπου στρεμμάτων κατὰ τὰ γνωστὰ αὐτοῦ ὅρια καὶ συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους ταὐταρίθμου συγγραφῆς ὑποχρεώσεων, ἧς ἀντίγραφα κατατεθήσονται ἔν τε τῷ γραφείῳ τῆς κοινότητος Σούρπης καὶ τῆς Μονῆς Ξενιᾶς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Σούρπῃ τῇ 27ῃ Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἡμέρα Κυριακῇ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν ἀπὸ τῆς 10ης μέχρι τῆς 12ης τῆς μεσημβρίας ὥρας ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογραφοῦντος Εἰρηνοδίκου Ἀχιλλείου τοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου καὶ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς. Ὡς πρώτη προσφορὰ ὁρίζεται τὸ ποσὸν τῶν δραχ. 30.000. Ἵνα γίνῃ τις δεκτὸς εἰς τὸν προκείμενον διαγωνισμὸν δέον νὰ παρουσιάσῃ ἀπόδειξιν ὅτι κατέβαλεν ὡς ἐγγυοδοσίαν ἐν δημοσίῳ ταμείῳ ἢ ἐν τῷ Καταστήματι ἢ Ὑποκαταστήματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἢ νὰ καταθέσῃ κατὰ τὴν ὥραν τῆς δημοπρασίας εἰς χρῆμα ἢ χρεώγραφα τοῦ Κράτους ἢ ἄλλης ἀνεγνωρισμένης Τραπέζης τὸ δωδεκατημόριον τοὐλάχιστον τῆς πρώτης προσφορᾶς ἄλλως εἶνε ἀπαράδεκτος ὡς ἀπαράδεκτος τυγχάνει καὶ πᾶσα δι' ἀναφορᾶς προσφορὰ ἄνευ ἐγγυοδοσίας. Ἐν Ι. Μονῇ Ξενιᾶς τῇ 6 Ἀπριλίου 1928.

Τύποις «Φοίνικος» ὁδὸς Σταδίου 44. Ἀθῆναι